

Lovgivningsmagten. Det er jo min Pligt som Indenrigsminister at sørge for, at de til enhver Tid gældende Love respekteres af Kommunerne.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Christian Rasmussen*): Jeg skal til den ærede Minister sige, at jeg ligesom han beklager, at der i den Bog, han citerede, stod „Amtmænd“. Naar det nemlig staa saaledes, er det sket ved en stenografisk Fejltagelse, som jeg ikke havde Lejlighed til at rette, fordi jeg først fik de trykte Forhandlinger, da de endelig vare færdige, medens jeg ikke havde haft Lejlighed til selv at rette Manuskriptet. Faktum er, at jeg ved den paagældende Lejlighed har udtalt mig imod, at Amsraadene fik dette Tilsyn, som de jo i øvrigt ikke have noget med at gøre, medens jeg naturnødvendigt ikke kunde udtale mig imod Amtmændene i saa Henseende, fordi de jo faktisk ogsaa have noget med Købstadkommuner at gøre. Jeg skal blot gøre denne Rettelse. I øvrigt skal jeg sige, at jeg kan jo for saa vidt være tilfreds med den højtærede Ministers Udtalelse om, at han, hvis det skulde ske, hvad jeg meget beklager, at Retsreformen strander, vil tage Arbejdet op for at søge dette Spørgsmaal løst. Om jeg end ikke kan udtale, at jeg er absolut glad ved, at vi skulle vente endnu en rum Tid, kan jeg dog sige, at jeg kan være, hvad man med et populært Udtryk kan kalde mellemfornøjet.

Poul Christensen: Jeg skal straks indrømme, at jeg er bedre tilfredsstillet ved den højtærede Ministers sidste Udtalelser, der stille en snarlig Gennemførelse af dette Lovforslag i Udsigt, end efter den første Gang, Ministeren havde Ordet. Med Hensyn til Statens Tilsynsret udtalte den højtærede Indenrigsminister, at det var noget vanskeligt at afgøre dette Spørgsmaal, fordi man vidste ikke, hvor tidt denne Vejledning havde bevirket det Resultat, at der var sket de vedkommende Formaals Fyldest. Jeg vil dertil sige, at jeg tror ikke, at de vedkommende By- eller Herredsfogder rundt omkring i Landet ere de dygtigste til at varetage dette Hverv. Jeg tror ganske sikkert — en Tro, jeg deler med adskillige andre —, at selv om vi ikke havde de kongevalgte Borgmestre, vilde der i Byerne være lige saa dygtige Folk og sikkert i mangfoldige Tilfælde langt dygtigere Folk til at varetage de kommunale Interesser end de vedkommende By- og Herredsfogder. Jeg nævned, første

Gang jeg havde Ordet, at adskillige af dem sprang lige ud fra et ministerielt Kontor uden fjerneste Begreb om den Bys kommunale Interesser, for hvis Styrelse de blive satte i Spidsen. Derfor gik jeg ud fra, at der sikkert vilde være Folk i Byen, som ere langt bedre egnede til at lede Kommunens Anliggender. Jeg vil blot henvise til det ærede Medlem for Slagelse (Lange), jeg er sikker paa, at han vilde være en udmærket folkevalgt Borgmester; det er der ingen Tvivl om. Hvor det gælder at tage økonomiske Hensyn, vilde det ærede Medlem vist kunne gøre god Fyldest. Jeg tror derfor ikke, at det omtalte Forhold har noget paa sig, og med Hensyn til Statens Tilsynsret kan jeg, som jeg nævned første Gang, ikke se, at der sker noget Indgreb ved dette Lovforslag, idet Kommunerne fremdeles skulle have Ministeriets Tilladelse, baade naar de optage Laan, erhverve Ejendomme, lægge paa Løn osv. Jeg ser derfor ikke, at der ved dette Lovforslags Vedtagelse sker noget, der gør Indgreb i Statens Tilsyn.

Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) lod falde en Udtalelse om, at Ministeren ikke havde andet Valg end at tage By- eller Herredsfogden til Borgmester. Det tror jeg ikke er rigtigt, jeg tror ikke, at Loven i saa Henseende fastslaar noget om, at det skal være de paagældende Embedsmænd, der skulle vælges til Borgmester. Jeg tror, at den højtærede Indenrigsminister i den høje Stilling, han indtager, vil være i Stand til, hvis der sker Embedsledighed, f. Eks. i Slagelse, at udnævne, som jeg nævned før, det ærede Medlem for Slagelse, det kan der intet være til Hinder for. Det kan være, at den højtærede Minister vil sige, at der foreligger en kongelig Resolution, og det kan ogsaa godt være, at han har Ret. Men den højtærede Minister kan jo i den høje Stilling, han indtager, søge udvirket en ny kgl. Resolution, som ophæver denne Bestemmelse, og da vil Vejen være fri for den højtærede Minister til at vælge blandt de dygtigste Mænd, saa at han ikke er absolut bunden til at tage en Embedsmand, en By- eller Herredsfoged, som maaske ikke har den fjerneste kommunale Interesse.

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*): Det ærede Medlem omtalte atter den administrative Fremgangsmaade, der kunde vælges i dette Tilfælde. Maa jeg minde det ærede Medlem om, at jeg omtalte det, da jeg første Gang havde Ordet angaaende denne Sag. Naar jeg imidlertid ikke har fundet det